

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **L. W. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Magistrát města Ústí nad Labem**,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK **vydat** meritorní rozhodnutí do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě a nákladů řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019-24, v celkové výši 17 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Magistrátu města Ústí nad Labem, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému se ukládá Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný vůči němu zahájil řízení o přestupku, a to doručením příkazu ze dne 15. 2. 2018, č. j. DN00279/2018/BalK, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 27. 2. 2018 prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce odpor bez uznávaného elektronického podpisu, který potvrdil dne 5. 3. 2018 zasláním odporu s uznávaným elektronickým podpisem. Podání odporu trpělo vadou, a to absencí podpisu na plné moci pro tehdejšího zmocněnce žalobce. Žalovaný vyhotovil výzvu k doložení plné moci, přičemž ji zaslal žalobci, který plnou moc okamžitě doložil. Následně žalobce obdržel vyrozumění o nabytí právní moci příkazu s odůvodněním, že podání odporu ze dne 27. 2. 2018 nelze zmocněncem žalobce akceptovat, neboť na plné moci je učiněno datum 29. 2. 2018. Žalobce žalovanému zaslal přípis, v němž mu objasnil, že se svým zmocněncem komunikoval 27. 2. 2018, kdy uzavřeli dohodu o zastoupení, avšak k podpisu plné moci došlo až dne 29. 2. 2018, neboť dříve žalobce neměl možnost se se zmocněncem sejit. Žalobce trval na tom, že písemná plná moc pouze deklaruje zastoupení a nemůže dojít k neakceptaci odporu jen z důvodu, že na plné moci je uvedeno pozdější datum, přičemž žalobce v tomto směru výslovně zmínil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29. Doplnil, že u nadřízeného orgánu žalovaného uplatnil dne 20. 6. 2018 žádost o opatření proti nečinnosti, na kterou Krajský úřad Ústeckého kraje reagoval sdělením, že odpor byl podán opožděně. Žalobce zdůraznil, že odpor podal dne 27. 2. 2018 a poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí tak uplynul dne 30. 4. 2018, jelikož žalovaný rozhodnutí nevydal je nepochybné, že je nečinný.
3. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou. K věci žalovaný uvedl, že dne 15. 2. 2018 skutečně vydal výše citovaný příkaz o uložení pokuty ve věci přestupku, vůči kterému dne 27. 2. 2018 obdržel odpor podaný Ing. M. J. bez elektronického podpisu. Dne 5. 3. 2018 žalovaný opětovně obdržel odpor, který byl již elektronicky podepsán, avšak přílohou odporu byla opět plná moc, která nebyla řádně podepsána žalobcem. Žalovaný v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vyzval žalobce k odstranění vad odporu do pěti dnů od doručení výzvy. Výzva byla zaslána žalobci i jeho zmocněnci, přičemž zmocněnci žalobce byla výzva doručena dne 23. 3. 2018. Podepsanou plnou moc Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zaslal zmocněnec žalobce žalovanému téhož dne. Na plné moci bylo uvedeno neexistující datum, a to 29. 2. 2018. Dne 29. 3. 2018 žalovaný sdělil žalobci i jeho zmocněnci, že příkaz se stal dne 28. 2. 2018 pravomocným a vykonatelným. Dne 18. 4. 2018 byla žalovanému doručena reakce žalobce na zaslané sdělení. Přípisem ze dne 25. 4. 2018 žalovaný opakovaně žalobci sdělil, že řízení bylo pravomocně skončeno. Vzhledem k tomu, že přípis ze dne 18. 4. 2018 žalovaný vyhodnotil jako podnět k přezkumnému řízení, předložil správní spis Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Nadřízený správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nepodal včasný odpor proti příkazu. Připomněl, že dne 28. 5. 2018 se k němu dostavil žalobce a požádal o zkrácení uloženého správního trestu zákazu činnosti na polovinu. Jeho žádosti bylo rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018, č. j. MMOPA/ODN/68781/17RZC, vyhověno. Dále uvedl, že žalobce již jednou podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, která byla usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2019, č. j. 15 A 177/2018-13, zastavena pro nezaplacení soudního poplatku.

5. Žalovaný trval na tom, že správní řízení probíhalo po právu, žalobce nikdy nezpochybnil, že se skutek nestal nebo že jej nespáchal. Naopak uložený správní trest přijal a požádal o upuštění od výkonu jeho zbytku. Zdůraznil, že po podání odporu a doložení plné moci zmocněnec žalobce již žádné úkony ve správním řízení nečinil, nýbrž činil je osobně žalobce. Závěrem uvedl, že nesouhlas právního zástupce žalobce se zveřejněním údajů o jeho osobě mu přijde nestandardní.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.
 7. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
 8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

9. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 20. 6. 2018 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, které nebylo vyhověno, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku žalobce na úseku dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BaK, jenž byl žalovaným vypraven dne 16. 2. 2018 a který byl žalobci doručen dne 19. 2. 2018. Dne 27. 2. 2018 žalobce podal prostřednictvím svého zmocněnce proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, neboť toto podání v žádné své části, a to včetně jeho příloh, nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Přílohy tohoto podání představovaly jednak plná moc žalobce udělená Ing. J. s datem 29. 2. 2018, na které ovšem absentoval podpis žalobce, a jednak vlastní odpor. Mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dané podání ze dne 27. 2. 2018 bylo Ing. J. posláno dne 5. 3. 2018 ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno odesláním e-mailové zprávy, která jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, přičemž v příloze byl žalovanému opětovně zaslán vlastní odpor i plná moc žalobce udělená Ing. J. s datem 29. 2. 2018 s nadále absentujícím podpisem žalobce. Za této situace žalovaný výzvou ze dne 14. 3. 2018, která byla adresována žalobci i jeho zmocněnci a která byla vydána dle § 37 odst. 3 správního řádu, vyzval žalobce k doložení řádně podepsané plné moci ze strany žalobce k zastupování jeho osoby Ing. J. Žalobce přitom na tuto výzvu nikterak nereagoval a zmocněnec žalobce na výzvu reagoval dne 23. 3. 2018 zasláním řádně podepsané plné moci datované dnem 29. 2. 2018 žalovanému.
11. Soud poznamenává, že v dané věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019-24, kterým žalobu žalobce zamítl. Rozsudek zdejšího soudu byl ke kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 As 112/2020-36, a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku konstatoval, že odpor „*podaný zástupcem stěžovatele Ing. J. byl tedy včasný, protože byl podán ve lhůtě pro podání odporu, a současně podaný osobou k tomu oprávněnou, neboť k výzvě žalovaného byla zhojena odstranitelná vada podání spočívající v absenci plné moci. Nesprávné datum uvedené na plné moci nemá na posouzení oprávnění zastupovat stěžovatele vliv (ať už se jednalo o chybu v psaní nebo záměrnou snahu zmást žalovaného), neboť v souladu s citovaným nálezem Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3144/14 byl nedostatek plné moci zhojen jejím předložením a schváleny i úkony, které zástupce stěžovatele učinil před podpisem plné moci. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že po podání odporu proti příkazu započala v souladu s § 150 odst. 3 větou čtvrtou správního řádu běžet*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

znovu lhůta pro vydání rozhodnutí o stěžovatelské přestupku. Žalovaný meritorní rozhodnutí v uvedené lhůtě nevydal, je proto v řízení nečinný“.

12. Výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu zdejší soud plně respektuje. Soud s ohledem na výše prezentovaný a pro soud závazný právní názor Nejvyššího správního soudu konstatuje, že odpor žalobce podaný prostřednictvím jeho zástupce dne 27. 2. 2018 byl podán osobou k tomu oprávněnou a ve lhůtě pro podání odporu. Za takové situace nemůže obstát závěr žalovaného, že dne 28. 2. 2018 nabyl právní moci příkaz ze dne 15. 2. 2018, č. j. DN00279/2018/BalK, který byl žalobci doručen dne 19. 2. 2018. Soud proto shrnuje, že žalovaný byl povinen rozhodnout o přestupku žalobce ve lhůtě stanovené pro jeho vydání. Jelikož tak žalovaný neučinil a ve věci přestupku žalobce nerozhodl, je v daném řízení nečinný.
13. Za dané situace proto soud vyhodnotil, že se žalobce na soud obrátil se žalobou na ochranu proti nečinnosti dle § 79 a násl. s. ř. s. oprávněně, neboť tento postup byl jediným možným způsobem, jak se mohl domoci pokračování ve správním řízení a vydání meritorního rozhodnutí. Jak ostatně k této otázce uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32: „*V případech, kdy prvostupňový správní orgán dospěje k závěru, že jím vydaný příkaz nabyl právní moci, avšak účastník je přesvědčen, že podaný odpor způsobil zrušení napadeného příkazu (může se jednat o spor o existenci odporu, o včasnosti odporu nebo o podání odporu osobou (ne)oprávněnou), nastane situace, [...kdy] není možné, aby takový účastník napadl samotný příkaz řádným oprávněným prostředkem – odvoláním (§ 81 odst. 1 správního řádu); dle zákona jediným možným řádným oprávněným prostředkem proti příkazu je odpor podaný proti nepravomocnému příkazu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č.j. 1 As 51/2013-58). Účastníku proto zbývá jediná možná smysluplná a efektivní obrana v jeho situaci, a sice brojit proti „nečinnosti“ prvostupňového správního orgánu, neboť v takové situaci je podstatou tvrzení účastníka, že jeho včasný odpor způsobil zrušení příkazu, avšak prvostupňový správní orgán nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci.“*
14. Otázka zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce nijak nesouvisí s hodnocením projednávané věci, a proto se jí soud nikterak nezabýval.
15. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou, neboť žalovaný byl nečinný, jelikož vyhodnotil odpor žalobce jako opožděně podaný a v důsledku toho nepokračoval v řízení o přestupku. Soud mu tudíž v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu pro vydání rozhodnutí přitom soud stanovil ve lhůtě delší, než se ve svém návrhu domáhal žalobce, neboť daná lhůta je v souladu s lhůtou pro vydání rozhodnutí stanovenou v § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Takto stanovená lhůta odpovídá též požadavku uvedenému v § 81 odst. 2 in fine s. ř. s.
16. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první a podle § 110 odst. 3 s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě a řízení o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019-24, v celkové výši 17 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplacených soudních poplatků za žalobu ve výši 2 000 Kč a za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a kasační stížnosti – 2 x § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů právního zástupce žalobce [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. dubna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.